

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

De discretione seruanda in corporis maceratione. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE PROBITATE

respicit, & rursus prauis carnis concupiscen-
tijs indulgere cupit, in cibis poculis & id ge-
nus alijs, quæ semel abdicauit. Vnde beatus
Hieronymus. Qui Christum desiderat, & il-
lo vescitur pane, non quærit magnopere
de qua præciosis cibis stercus conficiat.

Hic. in re-
gu. mona.
ca. de. absti-
nentia.

Eiusmodi enim vna cum Christo saluatore
nostro dicit, Meus cibus est vt faciã volun-
tatem eius qui misit me, vt perficiam opus
eius: iuxta illud quo nos alibi hortatur ita
dicens, Operamini non cibum qui perit, sed
qui permanet in vitam æternam, quem fili-
us hominis dabit vobis.

Ioh. 4. e.

Ioh. 6. d.

De discretionẽ seruanda in corporis maceratione. 2.

ITaq; quisquis tyronem adhuc agit sacrę
religionis carnem suam coerceat oportet,
idq; iuxta moderamen rectę rationis.
At quando istiusmodi hominis ratio necdũ
perinde illustrata, sed potius adhuc caligi-
ne offusa est, instructore opus habet qui ip-
sum quicquid ad corporale hoc exercitium
pertinet probẽ ac plenẽ edoceat. Hinc bea-
tus Bernardus. Docendus est (inquit) noui-
tius sic habere corpus suum, sicut egrotum
commendatũ: cui etiã multum volenti in-
utilia sunt neganda vtilia vero & nolenti
ingerenda. Sed hic duplex subesse periculũ
& bifariã hic consuevit peccari. Nã n̄ qui
ardentiore

Vide tracta-
tũ Bernar-
di ad scriptũ
de vita soli-
taria non
procul à
principio.

ardentioꝛe quodaꝛ aguntur pietatis feruoꝛe, nonnunquam nimij sunt in castiganda & maceranda carne, ita vt vix eo adduci possint, vt quã necessaria sunt ei suppeditent. Alij vero remissioꝛes sunt, & ad abstinentiaꝛ seu temperantiam tardioꝛes, propterea videlicet quod huic exercitio noꝛ assueuerint: qui quum prauam consuetudinem arbitrentur esse naturam, concupiscentiaꝛ ipsam interpretantur esse necessitatem: atq; ita plus iusto carni parent, quam paulatim reduci oportuerat ad æquabilitatem quandaꝛ natura. Itaq; vt modus hic seruetur, discretione & prudentia quadaꝛ opus est, (quaꝛ citius ab alio quam à teipso discas,) ne videlicet caro ipsa vel laxiore indulgentia insolescat, vel seueriore austeritate frāgatur. Sic enim corpus nostrum per necessariorum rerum moderantiam coercendum, ne quo pacto aduersus ratione aut spiritum ferociat, sed contra spiritui continuo subseruiat & ancilletur, sicuti in hoc à Deo est creatum. Corpore quidem viuere debemus, non tamen tanquam pro corporis salute: sed ideo corpus ipsam in viuis retinendū, quod sine ipso viuere haud possimus. Fœdus enim quod autore Deo inter animaꝛ coꝛt & corpus per nos quando nobis libet abrumpi fas noꝛ est:

P iij

quippe

DE PROBIDADE

quippe nemo sui esse homicida potest: sed æquanimiter expectari tempus necesse est, dum iuxta diuinam volūtatē legitimè ac naturaliter contingat animam à corpore diuelli. Interim corpus sustentari habet iuxta quod legitima id exposcit obligatio, sub ministratis videlicet eidem iuxta rationem necessarijs. Hec autem discretio quoniam difficulter parabilis est, quod pleriq; rudiori sint ingenio, & nonnulli parum aut nihil sint hac in re experti, consultissimum fuerit huiusmodi tyroni vt discretionis loco obedientia vtatur, sequuturus in omnibus sui prelati, aut eius cuius fidei concreditus est consilium, cuius vbiq; sententiam præferre & sequi haudquaquam addubitet. Inimicus enim noster mirus est artifex, & nusquā nō molitur pretextu falsarū virtutum optimas quasq; virtutes destruere: maximè quū cernit incipientis animum & affectum paratū accinctūq; ad sequendū quicquid iuxta diuinā volūtatē est sequendū: & rursus ad fugiendū quicquid est fugiendū. Quū ergo certū huiusmodi tyroni necdū adsit iudiciū in discernendis bonis à malis: & itē in deligendo quod inter bona prestantius est, sæpenu-mero in magno consistit periculo. Quamquam si fas est in alteram delinquere partē
tutius

tutius est (teste Gersono) ipsi corpori plus-
 culum aliquid indulgere, quam aliquid ne-
 cessariæ rei subtrahere: propterea quod mi-
 nori negotio occurri possit malo per intē-
 perantiam conciliatio, quam per abstinen-
 tiam, aut necessariæ rei subtractionem.

Quandoquidem vt medici tradunt, longè
 sanabiles sunt morbi, qui ex intēperātia
 contrahuntur cibi aut potus, aut ex aliarū
 rerum copia, quam qui ex immodica con-
 ciliantur abstinentia, vtpote qui hominis na-
 turam non modo lædunt verum etiam ple-
 runq; sensu priuant, aut sui impotē reddūt.

Quam necessaria sit modestia etiam externa: & quam
 efficax sit hæc ipsa ad obtinendum fauorem diuinū.

Cap. 3.

Vbi vero corpus iam preparatū & co-
 aptatum fuerit ad obsequiū spiritus,
 quod ad gulæ temperantiam attinet
 restat videndum quomodo etiam cæteris
 omnibus corporis mēbris sit honestè & de-
 center vtendum, ne totus subsequēs labor
 prorsus reddatur irritus, si hoc nō fuerimus
 prius edocti. Illud enim pro indubitato ha-
 bēdū, quod planè & oleū & operā perditu-
 rus sit quisquis sibi circūspecte nō prospexe-
 rit, ne qd vsquā seriæ rei pretermittat. Qua-
 re vigilāter & studiosè sibi prospicere debet

P iij

maximè